

1 Korintiërs 7: 25-40

In het voorgaande gedeelte heb ik laten zien dat Paulus' opmerkingen over het huwelijk niet op zichzelf staan. In feite is alles wat over het huwelijk gezegd wordt een toepassing op de algemene regel: laat ieder zo leven, als de Here hem toebedeeld heeft. Die regel heeft hij toegepast op besneden zijn of onbesneden zijn, slaaf zijn of een vrij man zijn en ook op gehuwd zijn of ongehuwd zijn. In dat kader past ook wat hij in het tekstgedeelte van vandaag zegt over ongehuwden die zo mogelijk ongehuwd moeten blijven.

Waarom adviseert Paulus nu om ongetrouwd te blijven? Dat moeten we trouwens wel voor ogen houden: Paulus geeft een advies en geen voorschrift van God! Waarom ongetrouwd blijven?

Omdat de gemeente van Christus, die leeft tijdens Pinksteren en de wederkomst van Christus, zich in een noodsituatie bevindt. Daarom!

Een noodsituatie? Maar overdrijft Paulus nu niet een beetje? Het Romeinse Rijk floreerde in zijn dagen. Er was welvaart. De handel bloeide. Er was bijna in het hele rijk vrede, de zogenaamde pax romana. Waaruit blijkt dan die noodsituatie? Is dat geen doemdenken? Paulus baseert zich, als hij de tijd waarin hij leeft probeert te verstaan, op Christus en op het Woord van God. Daar zoekt hij het uitgangspunt voor zijn denken en spreken. Hij wist dat er voor de gemeente een tijd van verdrukkingen en vervolgingen zou zijn. We moeten door verdrukkingen heen het koninkrijk binnengaan (Hand.14:22). Dat koninkrijk komt er niet probleemloos. Het roept weerstand op en werkt polariserend. Het kan gezinnen verdelen en huwelijken ontwrachten.

Paulus ondervond dat aan den lijve. Hij heeft vijf keer de veertig min één stokslagen toegediend gekregen en is zelfs een keer gestenigd. Hij heeft gevangen gezeten en uiteindelijk is hij de marteldood gestorven.

Verdrukking was in Paulus' dagen realiteit en door de eeuwen heen is verdrukking iets geweest dat dan hier en dan daar de kop op stak. Dat is de situatie waarin de christelijke gemeente verkeert. En als de zaken er zo voor staan dan probeer je daar rekening mee te houden. Dan worden andere zaken ineens minder belangrijk.

Wie een zorgeloos leventje leidt kan zich druk maken over de kleinste dingetjes. Wie in nood is, door ziekte bijvoorbeeld, heeft een veel korter verlanglijstje. Je wilt gezond zijn. Zo heeft ook de wetenschap dat je in een noodsituatie leeft gevolgen voor de manier waarop je tegen de dingen aankijkt. Ook als het gaat om wel of niet getrouwd zijn.

Paulus' visie heeft niets te maken met minachting van het huwelijk, zoals in de Griekse

wereld wel voorkwam. Daarom herhaalt Paulus nog eens dat gehuwden niet op een scheiding moeten aansturen en dat ongehuwden die gaan trouwen niet verkeerd doen.

Maar als je gaat trouwen moet je wel weten wat je doet. Verdrukkingen en vervolgingen zijn makkelijker te dragen als je niet getrouwd bent en als je geen gezin hebt. Paulus wist dat. Hij had de gemeente vervolgd. Hij had mannen en vrouwen laten gevangen nemen. Toen heeft hij ongetwijfeld gezien hoe gevangengenomen mannen kunnen inzitten over hun vrouwen en kinderen. Hoe zouden zij het maken? Zouden zij ook gezeseld worden? Zal het ze lukken om ook onder de pijniging die ze moeten ondergaan vast te houden aan de Here Jezus? Die extra zorg wil Paulus de gelovigen in Korinte besparen. Door niet te trouwen heb je onder die omstandigheden een zorg minder.

Maar gelukkig, vervolgt Paulus: de tijd is kort (29). Natuurlijk heeft Paulus nooit geweten hoe kort. Hij zal wel niet gerekend hebben op 2000 jaar kerkgeschiedenis. Anders had hij misschien gezegd dat het relatief kort is, in het licht van de eeuwigheid. Maar deze tijd, de tijd voorafgaand aan de wederkomst is kort. De Heer komt spoedig. Er komt een nieuwe aarde onder een nieuwe hemel. Er komt een eind aan die noodsituatie. En daarom zegt hij: als je een vrouw hebt, wees dan als zonder vrouw. Hij bedoelt, ga er niet helemaal in op. Houdt die heerlijke toekomst voor ogen. Pas ervoor op dat je vrouw of man niet de plaats van Christus inneemt.

Daarom is de vraag of iemand al dan niet trouwt niet de belangrijkste. Ons leven vindt zijn vervulling in Christus, niet in het huwelijk. Het huwelijk gaat voorbij. Het hoort bij het schema van deze wereld. Als zodanig is het onderhevig aan de gebrokenheid van dit bestaan. Het schema van deze wereld is bezig te verdwijnen. Daar moet je je dan ook niet in vastbijten.

Eigenlijk geldt dat voor alles wat bij het schema van deze wereld hoort. Niet alleen voor het huwelijk. Het geldt bijvoorbeeld ook voor verdriet. Verdriet kan je makkelijk overweldigen. Wie een geliefde moet missen kan er over meepraten. Het kan je zo beheersen dat je erin verdrinkt.

Natuurlijk zal verdriet ook onze deur niet voorbij gaan, maar Paulus waarschuwt ook dat het niet zulke afmetingen moet aannemen dat Christus van z'n plaats wordt verdrongen. Dan heerst Christus niet meer over je verdriet, maar je verdriet heerst over Christus! En daarom zegt Paulus, laat zij die wenen, zijn als weenden ze niet.

Gelukkig stelt de bijbel nergens dat je als christen niet verdrietig mag zijn. Maar Paulus zegt

wel dat je moet oppassen dat je je verdriet niet groter laat worden dan Christus. Want je leven is niet uitzichtloos. Het schema van de wereld gaat voorbij. We verwachten een nieuwe aarde onder een nieuwe hemel.

En wat van verdriet gezegd kan worden, kan ook gezegd worden van blijdschap of van bezit. In feite geldt het voor je hele bestaan in deze wereld: ook voor studie, of werk, of hobby's. Al die dingen zijn tijdelijk, ze gaan voorbij en daarom mogen ze je niet zo in beslag nemen dat er niets anders meer bestaat. Dan wordt de Here Jezus in een hoekje gedrukt en is het besef weg dat we in een noodsituatie leven.

En die noodsituatie is de context waarin we alles wat Paulus over het huwelijk schrijft moeten lezen. Wie getrouwd is en een gezin heeft zal de spanning ervaren in z'n leven tussen de verschillende belangen die dat met zich meebrengt. Als je als ouderling alweer een avond weg moet voor de kerk doe je je gezin tekort, vooral als je te horen krijgt 'moet je al weer weg'.

En als je tijd neemt om met je gezin te ontspannen terwijl er ook nog zwaarwegende taken wachten in de gemeente kun je jezelf weer schuldig voelen omdat je Christus en zijn gemeente tekort doet.

Wie niet getrouwd is kent dat dilemma minder. Je kunt je beter toewijden aan Christus. Daarom is Paulus blij dat hij van God de gave van het ongehuwd zijn heeft gekregen. Maar opnieuw onderstreept Paulus dat dit niet een voor iedereen geldend voorschrift is. Het is dwaasheid om van mensen voor wie alleen gaan een onbegaanbare weg is - en dat zijn de meeste mensen, want 'het is niet goed dat de mens alleen is' – te eisen dat ze ongehuwd blijven. Het huwelijk is een positieve zaak. Dat geldt net zo goed ook voor een tweede huwelijk omdat je je eerste partner aan de dood verloren hebt. Paulus stelt echter dat er één voorwaarde is. Het moet gebeuren 'in de Here'. Dat is wezenlijk voor al je doen en laten, dus zeker ook voor het kiezen van je huwelijkspartner.

Nog even kort samenvatten:

Paulus benadrukt dat wij als christenen leven in een noodsituatie en dat moet je in gedachten houden bij alle keuzes die je maakt.

En het tweede, als christenen leven we voor de Heer. Hij staat boven alles!

Die beide punten moeten we voor ogen houden, bij alles wat ook vandaag op ons afkomt, niet alleen op het gebied van het huwelijk, maar op alle andere terreinen van het leven.

AMEN